

مرکز محله، حلقه گم شده شهرهای امروزی

مسعود داوری نژاد مقدم^۱، محمد رضا مبهوت^۲

۱- دانشجوی دکتری برنامه ریزی شهری دانشگاه فردوسی، عضو هیأت علمی دانشگاه بینالود مشهد

masood.davarinezhad@um.ac.ir

۲- دانشجوی دکتری برنامه ریزی شهری دانشگاه فردوسی، عضو هیأت علمی دانشگاه خاوران مشهد

rmabhoot@um.ac.ir

چکیده

محله امروز همان باهمستانی است که از گذشته در مشرق زمین وجود داشته است. امروز انسانها به دنبال جایگاهی هستند که بتوانند با حضور در شهر خود را بشناسند. می توان گفت که این اتفاق یکی از پیامدهای مواجهه ناکارآمد با مدرنیسم است. فقدان فرهنگی و هویتی در شهرهای امروز حاصل نوگرایی و برخاسته از دیدگاه های نوپردازی است که در دوره معاصر بر ایران حاکم شده است. سازمان فضایی این دوره از دو عنصر اصلی بافت مسکونی و شبکه های ارتباطی تشکیل شده که بافت مسکونی در قسمت های وسیعی توسط این شبکه ها به چند پاره تقسیم شده و باعث جدایی ساکنان یک محله از یکدیگر (با توجه به تقسیم بندی موجود محلات) گردیده است. اما جزیی که کمتر به آن پرداخته شده است، تعریف مرکز محله برای محلات سطح منطقه است. در این مقاله سعی ما بر این است که با بررسی و مطالعه همه جانبه در رابطه با محلات و مراکز محله، الگویی جهت رفع این مشکل ارائه گردد که تا حد امکان مطالعات و طراحی صورت پذیرفته مطابق و در جهت اصول پایداری باشد، البته تا حدی که خود مسأله پایداری سبب ایجاد حس ملال آوری فضا برای ساکنین محله نشود.

واژه های کلیدی: محله، مرکز محله، فضای شهری